

Poulsgaard (FP):

Jeg vil ikke være med til at købe kunst op. I det øjeblik den danske befolkning får lov til selv at beholde skillingerne, vil der være så mange, der køber kunst op, at den vil blive bevaret for eftertiden. Se på vore herregårde i dag, se, hvad for en kulturværdi der ligger dér! De skal nok blive bevaret.

Til hr. Flemming Jensen vil jeg gerne sige: biblioteksvæsenet skal hvile i sig selv. Over en 15 års periode skal biblioteksvæsenet hvile i sig selv, idet brugerne betaler den fulde kostpris. Rent bortset fra de specialbiblioteker, der skal være tilknyttet de højere læreanstalter, skal biblioteksvæsenet hvile i sig selv.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Reelt er der vel så ikke så forfærdelig meget, som fremskridtspartiet og hr. Poulsgaard vil være med til at bevare. Men det, der kalder mig herop igen, er bemærkningen om herregårdene. Hr. Poulsgaard synes at være forholdsvis dårligt orienteret. Herregårdene er først og fremmest i dag et spørgsmål om en kulturel arv. Det kan ikke være hr. Poulsgaard ubekendt, at der ikke er et økonomisk grundlag for de private til selv at bevare dem. Jeg spørger derfor: er det en national opgave at bevare disse ting?

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Hr. Poulsgaard talte om de gode fester i forsamlingshusene, hvor folk morede sig gratis. Jeg vil gerne spørge hr. Poulsgaard, om han går ud fra, at ingen forsamlingshuse eller medborgerhuse bliver støttet kommunalt. Tror hr. Poulsgaard ikke, at de folk, der sidder dér og synger og spiller, har lært det med tilskud, eller at i hvert fald deres børn går på musikskoler? Jeg vil også gerne spørge hr. Poulsgaard, om ikke han mener, at alle disse mennesker – eller de allerfleste af dem – hjemme på deres bord har bøger, de har hentet i biblioteket. Sådan kunne jeg blive ved, men jeg kunne godt lide at få et svar på bare disse tre spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Vi havde i hvert fald engang et fornuftigt skolevæsen, der lærte vore børn at synge og spille og den slags ting, og det håber jeg så sandelig vi kan blive ved med. Der har man selvfølgelig fået et indirekte tilskud til den kulturaktivitet, som bliver udøvet i forsamlingshusene, og det skal vi også fortsætte med efter fremskridtspartiets mening.

Når det drejer sig om biblioteket, må fru Mette Madsen forstå, at nu lever vi i 1980'erne og ikke i 1880. Dengang var der brug for noget folkelig oplysning. Da var der en fattig befolkning, der havde brug for noget viden og nogle bøger. I dag har vi alle sammen råd til at købe sådan en stak ugeblade – jeg sælger dem selv i min biks derhjemme – og dem giver vi 10-11 kr. for. Kom ikke og sig, at man ikke har råd til at give et par kroner eller tre for at låne en bog på bibliotekerne. Hvis folk ikke vil det, ja, så bliver der ingen bøger at låne ud. Vi kan friholde 10 pct. af udlånet til de ældre medborgere, der har det svært, men resten skal altså til at betale for at låne bøger på biblioteket.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når man hører talerne fra venstre og konservative, må man egentlig undre sig en lille smule. Det er, ligesom om man kører med på socialdemokratiets vogn og taler om gratis goder, gratis glæder. Det er, ligesom om man har glemt, at det koster nogle penge. Der er jo nogle, der skal betale det i sidste instans. Det er måske nogle af dem, som slet ikke har lyst til at være med til de gratis glæder, når de andre danser rundt om guldkalven. Grammofonpladeudlån fra biblioteker og tegneserier m.v., er det det, konservative og venstre går ind for nu?

Man taler om forsamlingshusene derude. Den undersøgelse, der blev lavet, viser, at arbejderne gik til politiske møder, til bingo/bankospil osv. Det ydes der mig bekendt ikke noget tilskud til. Men hvem var det, der gik til det andet, til musik osv.? Det var dem, som i forvejen havde penge nok, og det var dem, som i forvejen havde de høje uddannelser. Jeg undrer mig altså en lille smule over fru Mette Madsen. Man taler om gratis goder, men der er trods alt nogle, der skal betale for dem.